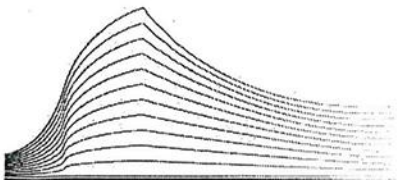

AFSCHRIFT art. 792 G.W.
 Vrijgesteld expeditierecht
 art. 280 / 2° Wetb. Reg.

Uitgifte

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2019 / 11869
Datum van uitspraak 4 juli 2019
Rolnummer A / 18 / 7799

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen

Vonnis

18de kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

de NV SERAX,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2550 Kontich, Veldkant 21, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0430.067.019,

eisende partij, vertegenwoordigd door mr Dieter DELARUE, advocaat, met kantoor te 2000 Antwerpen, Wapenstraat 14, die ter zitting samen met mr Sacha GRYSPEERDT verschijnt,

TEGEN

de vennootschap naar Nederlands recht KWANTUM BELGIË,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 5032 MA Tilburg (Nederland), Belle van Zuylenstraat 10, met Belgische vestiging te 2300 Turnhout, Steenweg op Gierle 204, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0476.577.430,

de vennootschap naar Nederlands recht KWANTUM NEDERLAND,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 5032 MA Tilburg (Nederland), Belle van Zuylenstraat 10,

verwerende partijen, vertegenwoordigd door mr Christian DEKONINCK en mr Marie KEUP, advocaten, met kantoor te 1000 Brussel, Koloniënstraat 56, voor wie ter zitting mr DEKONINCK samen met mr Isabelle VERSCHUEREN verschijnt.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij, de NV SERAX, verdeelt een hanglamp ontworpen door Renate Vos en die bestaat uit een betonnen en een siliconen deel.

De verwerende partijen, de vennootschappen naar Nederlands recht KWANTUM BELGIË en KWANTUM NEDERLAND, verkopen een hanglamp met gelijkaardige kenmerken.

SERAX ziet hierin een auteursrechtelijke inbreuk, en vordert de staking van de verdeling van de lamp van KWANTUM, en schadevergoeding.

II. PROCEDUREVERLOOP

SERAX heeft het geding ingeleid bij dagvaarding betekend op 6 december 2018.

Bij beschikking gewezen op 30 januari 2019 werd aan partijen krachtens artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek akte gegeven van de conclusietermijnen die zij waren overeengekomen.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 6 juni 2019 vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 20 juni 2019 nadat de raadslieden van partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de syntheseconclusie neergelegd op 29 april 2019 en de stukken neergelegd op 11 juni 2019 door SERAX,
- de syntheseconclusie en de stukken neergelegd op 12 juni 2019 door KWANTUM.

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERING

De vordering van SERAX strekt ertoe

- te horen zeggen voor recht dat het ontwerp van de Concrete hanglamp oorspronkelijk is en beschermd wordt door het auteursrecht;
- te horen zeggen voor recht dat KWANTUM inbreuk heeft gepleegd op de door SERAX ingeroepen auteursrechten door de niet toegestane reproductie, minstens adaptatie van het ontwerp van de Concrete hanglamp, alsmede door de distributie en de mededeling aan het publiek van de betreffende reproducties/adaptaties;
- KWANTUM te horen veroordelen tot een inbreukverbod, onder verbeurte van een dwangsom;
- KWANTUM te horen veroordelen tot de betaling van een schadevergoeding, bestaande uit enerzijds een onmiddellijk te betalen vergoeding van € 50.000,00 voor het geleden verlies en anderzijds een vergoeding voor de gederfde winst van € 49,63 euro per verkochte of geproduceerde inbreukmakende hanglamp;
- KWANTUM te horen bevelen om alle relevante bewijsstukken voor te leggen die dienstig zijn om inzicht te verwerven in het volume, de oorsprong en de bestemming van de namaak, inclusief minstens het aantal geproduceerde, te koop aangeboden en verkochte stuks van de aangevochten hanglamp, de coördinaten van de producent van de namaak indien dit niet Kwantum zelf is, en de identiteit van de professionele afnemers van de namaak, waarbij de juistheid van de bezorgde informatie wordt onderschreven door een onafhankelijke accountant of revisor, onder verbeurte van een dwangsom;

- de publicatie van het tussen te komen vonnis te bevelen.

IV. BEOORDELING

1. *De rechtsmacht van de Belgische rechter*

1. In eerste orde betwist KWANTUM de rechtsmacht van de Belgische rechter.
2. Artikel 7, 2. van Verordening van de Raad nr 1215 / 2012 van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (*Pb. L. afl. 351, 20 december 2012*) geeft inzake verbintenissen uit onrecht-machtige daad bevoegdheid aan het gerecht van de plaats waar het schadebrengend feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen. Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie dat de 'plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of kan voordoen' zowel de plaats omvat waar de schade zich heeft voorgedaan ('*locus damni*'), als de plaats van het feit dat ertoe aanleiding heeft gegeven ('*locus delicti*').¹
3. De plaats waar het schadebrengend feit zich heeft voorgedaan is in België, nu KWANTUM de lamp in kwestie in België aan de man brengt.
4. De Belgische rechter heeft dan ook internationale rechtsmacht om kennis te nemen van de vordering.

Of er ten aanzien van KWANTUM NEDERLAND ook effectief handelingen in België kunnen worden vastgesteld, raakt de grond van de zaak.

2. *De toelaatbaarheid van de vordering*

5. Verder betwist KWANTUM dat SERAX het vereiste belang en de vereiste hoedanigheid zou hebben om kennis te kunnen nemen van de vordering.
6. Krachtens artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek kan een rechtsvordering niet worden toegelaten indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om ze in te dienen. Dat belang moet krachtens art. 18, lid 1 bij de inleiding reeds verkregen en dadelijk zijn.

De procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht heeft, ook al wordt het betwist, belang en hoedanigheid om de vordering in te stellen. Het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het ingeroepen subjectief recht betreft dus niet de toelaatbaarheid, maar de gegrondheid van de vordering.

¹ Zie o.m. HJEU 3 oktober 2013, *Pinckney*, C-170/12, ECLI:EU:C:2013:635, punt 36 en HJEU 22 januari 2015, *Hejduk*, C-441/13, ECLI:EU:C:2015:28, punt 27 – 38.

Hoewel deze uitspraken betrekking hadden op auteursrechtelijke schendingen op het internet, gelden dezelfde principes hier nu KWANTUM ook online in België verkoopt, en *a fortiori* nu zij hier fysieke winkels heeft.

SERAX voert aan zij schade heeft geleden door de handelswijze van KWANTUM en vordert de vergoeding van deze schade. Dit geeft haar meteen het nodige belang om deze vordering te stellen.

7. Een onderzoek naar de hoedanigheid van een procespartij is echter pas aan de orde wanneer iemand anders dan de houder van een recht, in rechte optreedt om dat recht te verkrijgen.

Nu SERAX in rechte optreedt om eigen — vermeende — rechten uit te oefenen, heeft ze reeds hierdoor de vereiste hoedanigheid.

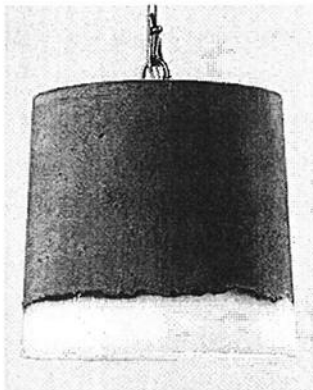
De vordering dient bijgevolg alleszins toelaatbaar te worden verklaard.

8. KWANTUM herneemt haar (falende) argumentatie over het vermeend gebrek aan rechten vanwege SERAX niet wat betreft de grond van de zaak. De rechtbank moet er dan ook niet op ingaan.

3. De auteursrechtelijke bescherming

a. Het werk in kwestie

9. De vordering van SERAX vloeit voort uit de contractuele rechten die zij van mevrouw Renate Vos, de ontwerpster van de *Concrete*-lamp, heeft gekregen.

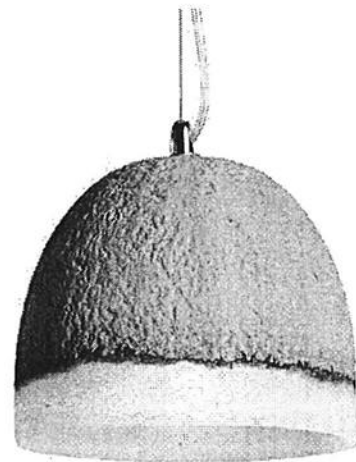

Serax Concrete

Deze lamp wordt verkocht in verschillende afmetingen en bestaat uit een lampekop in de vorm van een omgekeerde 'bloempot' uit gepolijst beton, met licht oneffen rand, die volgens dezelfde contouren wordt verdergezet door een lichtdoorlatend siliconen deel.

Zij verwijt KWANTUM een lamp op de markt te brengen die hiertegenover een auteursrechtelijke inbreuk zou uitmaken. Deze lamp

bestaat uit dezelfde materialen, maar de vorm is minstens enigszins verschillend. Bovendien zijn zowel het betonnen als het siliconen deel oneffen. Ook het metalen bevestigingsmechanisme is verschillend in stijl.

Kwantum Columbo

b. Toetsingskader

10. Krachtens artikel XI.165, § 1 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

De bescherming die de auteur geniet geldt evenwel slechts met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan.²

Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.³

Aan dit oorspronkelijkheidscriterium is voldaan wanneer de maker ervan zijn creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes en zo in staat is zijn werk een 'persoonlijke noot' te geven.⁴

Aan het oorspronkelijkheidscriterium is echter niet voldaan wanneer de uitdrukking van deze onderdelen door hun technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan.⁵

Krachtens artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert. Op de titularis van auteursrechtelijke bescherming rust dan ook een stelplicht. Indien — zoals hier het geval is — de originaliteit van het werk in kwestie betwist wordt, moet deze partij de originaliteit aantonen en duidelijk maken welke elementen van het werk origineel zijn omdat zij de uitdrukking vormen van diens persoonlijkheid van de auteur, dus waarop hij zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.⁶

² HvJ 16 juli 2009, *Infopaq I*, C-5 / 08, ECLI:EU:C:2009:465, punt 37.

³ HvJ 1 december 2011, *Painer*, C-145 / 10, ECLI:EU:C:2011:798, punten 88 en 89 en Cass. 31 oktober 2013 (C.12.263.N) met concl. adv.-gen. A. VAN INGELGEM.

⁴ HvJ 1 maart 2012, C-604/10, *Football Dataco Ltd t Yahoo! UK Ltd*, ECLI:EU:C:2012:115, punt 38.

⁵ HvJ 22 december 2010, *Bezpečnostní softwarová asociace*, C-393 / 09, ECLI:EU:C:2010:816, punt 49.

⁶ Vgl. TGI Parijs 7 september 2017, *PIDB 2017*, afl. 1080, III-703 ("[S]i la protection d'une œuvre de l'esprit est acquise à son auteur sans formalité et du seul fait de la création d'une forme originale en ce sens qu'elle porte l'empreinte de la personnalité de son auteur et n'est pas la banale reprise d'un fonds commun non appropriable, il appartient à celui qui se prévaut d'un droit d'auteur dont l'existence est contestée de définir et d'explicitier les contours de l'originalité qu'il allègue. En effet, seul l'auteur, dont le juge ne peut suppléer la carence, est en mesure d'identifier les éléments traduisant sa personnalité et qui justifient son monopole et le principe de la contradiction [...] commande que le défendeur puisse connaître précisément les caractéristiques qui fondent l'atteinte qui lui est imputée et apporter la preuve qui lui incombe de l'absence d'originalité."). In dezelfde zin: TGI Parijs 21 september 2017, *PIBD 2017*, afl. 1086, III-67, en zelfs nog beknopter: "[L]orsque cette protection est contestée, l'originalité d'une œuvre doit être explicitée par celui qui s'en prétend l'auteur, seul ce dernier

Zij moet daarenboven aantonen dat deze keuzes niet het gevolg zijn van technische functies.

11. De eiser die het bestaan van originaliteit inroept zal vooreerst de bestanddelen van zijn werk moeten identificeren die voortvloeien uit zijn vrije en creatieve keuzes. De eiser zal dus moeten aantonen dat de vorm van zijn werk voortvloeit uit vrije keuzes, dus dat zij niet bepaald werd door interne of externe vereisten. Om aan te tonen dat de keuze niet volledig bepaald werd door een intern of extern vereiste, zal het volstaan een andere schepping bij te brengen die een andere vorm heeft aangenomen dat het werk waar de betwisting over bestaat, maar die dezelfde functie vervult.

Vervolgens kan de verweerder het vrije en creatieve karakter van deze keuzes trachten te weerleggen, in het bijzonder door anterioriteiten bij te brengen en zo een vermoeden van kopie in het leven te roepen. Om relevant te zijn moeten de anterioriteiten aan drie voorwaarden voldoen: ze moeten het betwiste werk wel degelijk in tijd voorafgaan, ze moeten voldoende gelijkenissen vertonen en de eiser moet ze redelijkerwijze kunnen hebben gekend. De verweerder die minstens één werk kan bijbrengen die aan deze voorwaarden voldoet, geniet van een vermoeden van kopie ten laste van de eiser.

In een derde stap zal de eiser dit vermoeden kunnen weerleggen door aan te tonen dat het in werkelijkheid niet om een anterioriteit gaat, dat deze een andere globale indruk nalaat of dat hij deze anterioriteiten redelijkerwijze niet kon kennen.

Indien de verweerder anterioriteiten heeft kunnen bijbrengen en de eiser deze niet heeft weerlegd, staat vast dat het werk niet origineel is.

étant à même d'identifier les éléments traduisant sa personnalité" (Parijs 2 oktober 2018, *PIBD* 2018, afl. 1106, III-782).

Vgl. TGI Parijs 13 september 2013, *PIDB* 2013, afl. 995, III-1619 ("*Il se déduit [...] le principe de la protection d'une œuvre sans formalité et du seul fait de la création d'une forme originale. Néanmoins, lorsque cette protection est contestée en défense, l'originalité d'une œuvre doit être explicitée par ceux qui s'en prétendent les auteurs, seuls ces derniers étant à même d'identifier les éléments traduisant leur personnalité. En conséquence, toute personne revendiquant des droits sur une œuvre doit la décrire et spécifier ce qui la caractérise et en fait le support de sa personnalité, tâche qui ne peut revenir au tribunal qui n'est par définition pas l'auteur des œuvres et ne peut substituer ses impressions subjectives aux manifestations de la personnalité de l'auteur. Ainsi, le Tribunal ne peut ni porter de jugement sur la qualité de l'œuvre qui lui est soumise ni imposer ses choix ou ses goûts ; il ne peut qu'apprécier le caractère protégeable de l'œuvre au vu des éléments revendiqués par l'auteur et des contestations émises par ses contradicteurs.*") en TGI Parijs 3 oktober 2013, *PIDB* 2014, afl. 997, III-44 en, wat betreft modellen, HJEU 19 juni 2014, *Karen Millen Fashions*, C-345/13, ECLI:EU:C:2014:2013, punt 47, waar het Hof stelde dat de houder "*moet aangeven in welk opzicht dat model een eigen karakter heeft, dat wil zeggen dat hij moet aangeven welk kenmerk of welke kenmerken van het betrokken model, volgens hem, dat model een eigen karakter geven*".

In de andere gevallen, waarbij de originaliteit van het betwiste werk niet onmiddellijk werd weerlegd, bestaat een sterk vermoeden dat het werk voortvloeit uit de vrije en creatieve keuzes van de auteur en dat het niet werd gekopieerd. Er kan echter slechts stellig tot het bestaan van originaliteit worden besloten na een afweging van de belangen die aan de grondslag liggen van het criterium van de creatieve keuze.

In een vierde stap zal daarom moeten worden nagegaan hoe bij het toekennen dan wel afwijzen van bescherming de belangen van de auteur op bescherming afwegen tegen het algemene belang van derden op vrije beschikking over het werk of de elementen ervan. Er zal met andere woorden moeten nagegaan of de ingeroepen vrije keuzes niet banaal zijn, in de zin dat anderen dezelfde keuzes zou hebben gemaakt om het hetzelfde uit te drukken.

Aan de orde is de vraag: is het waarschijnlijk dat een toekomstige auteur op onafhankelijke wijze een werk zou scheppen met dezelfde globale indruk? De balans van de belangenbescherming weegt bij een negatief antwoord naar het voordeel van auteursrechtelijke bescherming, en bij een positief antwoord naar de belangen van derden bij de vrije beschikking over de elementen van het werk.⁷

12. De mate auteursrechtelijke bescherming moet in verhouding staan tot creativiteit. De originaliteit zal daarom moeten worden beoordeeld in functie van de graad ervan: hoe dunner de originaliteit waar de auteur zich op beroept, hoe sterker de gelijkenissen van het vermeend inbreukmakende werk zullen moeten zijn. Anders zou een geringe mate van creatieve inbreng in disproportionele mate aanleiding geven tot een monopolisering — voor het leven van de auteur plus 70 jaar — van eenvoudige elementen.

c. Toepassing

13. SERAX concretiseert de zes eigenschappen van de lamp die volgens haar kenmerkend zijn:

- het gaat om een hanglamp
- uit beton
- met een mix van kleuren
- een mix van materialen
- in een welbepaalde verhouding
- en met een kenmerkende lijn tussen de twee materialen.

Vanaf het vierde kenmerk stelt zij dat deze overeenstemmen met de creatieve keuzes van de auteur, die aan het geheel originaliteit toekennen.

14. De mix van kleuren is op zich niet origineel. De kleur van het beton vloeit voort uit de natuurlijke kleur van het materiaal, en dat is ook het geval met het siliconen deel.

⁷ Zie alg., J. CABAY, *L'objet de la protection du droit d'auteur; Contribution à l'étude de la liberté de création*, proefschrift ULB 2016, p. 497 – 508, nr 114 – 118.

Wat de mix van materialen betreft, acht de rechtbank dat deze technisch bepaald is en dus niet voor bescherming in aanmerking komt. De betonnen lamp zonder siliconen 'zoom' zou immers aanleiding geven tot zuivere lichtkegel, naar beneden gericht, met harde schaduwen. Het lichtdoorlatend siliconen deel zorgt er echter voor dat het licht ook lateraal wordt gedifuseerd en zo een aangename sfeer creëert.

Dit is ook het geval wat betreft de verhoudingen tussen beton en siliconen⁸: het is de bedoeling het licht hoofdzakelijk (maar dus niet uitsluitend) naar beneden te laten schijnen. Een grotere verhouding aan siliconen zou een ander effect creëren, namelijk dat van een lichtgevende lampkap.

Tenslotte is er de 'grens' tussen de twee materialen. Deze is niet effen maar geeft de indruk van een gekartelde, 'natuurlijke' breuklijn, en is bovendien op het snijvlak zelf geaccentueerd met een donkere kleuring. Dit is wel degelijk een persoonlijke keuze van de auteur.

Hieruit volgt dat de *Concrete*-lamp, gelet op het bestaan van dit laatste element, als een werk moet worden beschouwd dat auteursrechtelijke bescherming geniet.

d. De inbreuk

15. De mate van overeenstemming tussen het auteursrechtelijk beschermde werk en het vermeendelijk inbreukmakende werk — en dus de vraag of er sprake is van een auteursrechtelijke inbreuk — moet worden beoordeeld in functie van de gelijkenissen en niet van de verschillen, en in functie van de algemene indruk die eruit voortvloeit.

Van een auteursrechtelijk verboden overneming sprake kan zijn ingeval van overnemingen met wijzigingen van minder ingrijpende aard en dus ook wanneer de overneming niet geheel of grotendeels letterlijk is en zij weglatingen of toevoegingen bevat. Zelfs een gedeeltelijke reproductie kan volstaan voor het vaststellen van een inbreuk, indien de overgenomen elementen origineel zijn. Het komt erop aan na te gaan of het beweerdelijk inbreukmakende werk in zodanige mate de auteursrechtelijk beschermde trekken van het eerdere werk vertoont dat de totaalindrukken die beide werken maken te weinig verschillen voor het oordeel dat het eerstbedoelde werk als een zelfstandig werk kan worden aangenomen.⁹

16. De twee werken moeten worden vergeleken wat betreft hun gelijkenissen, maar dat wil niet zeggen dat de verschillen zonder belang zijn. En die zijn hier aanzienlijk: enerzijds, van opzij bekeken, een afgesneden kegel, bijna een cilinder van gepolijst beton (*Concrete*) en anderzijds een paraboloid van ruw beton (*Columbo*). Het ophangingsmechanisme is daarbij ook fundamenteel verschillend. De eerste geeft dan ook de indruk van een strak, industrieel voorwerp terwijl de

⁸ SERAX geeft dit aan als $\frac{1}{4}$ – $\frac{3}{4}$. Zoals blijkt uit de foto's bestaat het siliconen deel in werkelijkheid uit minder dan een kwart van de hoogte van de lamp.

⁹ Zie Cass. 25 september 2003, C.03.26.N en vgl. HR 29 november 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE8456.

tweede lijkt op het uiteinde van een pas opgegraven vliegtuigbom uit de ene of de andere Wereldoorlog.

Nu de totaalindruk dermate verschilt, kan het loutere overnemen van de contrasterende 'grens' tussen beide materialen niet als een auteursrechtelijke inbreuk worden beschouwd.

De vordering van SERAX moet daarom worden afgewezen als ongegrond.

V. DE PROCESKOSTEN

17. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de vordering te worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 559, 561, 562 en 618, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek.

18. Volgens deze regels ligt de vordering van SERAX vervat in de schijf van € 40.000,01 tot € 60.000. Conform ditzelfde K.B., en bij gebrek aan verzoek van de partijen om hiervan af te wijken, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van € 3.000,00.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar doch ongegrond en wijst ervan af,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst de NV SERAX in de kosten van het geding, die door de vennootschap naar Nederlands recht KWANTUM BELGIË en de vennootschap naar Nederlands recht KWANTUM NEDERLAND worden begroot, en door de rechtbank worden vereffend op de rechtsplegingsvergoeding van € 3.000,00.

Dit vonnis werd gewezen door de 18de kamer van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, waar zitting hadden:

F. BLOCKX,	rechter, voorzitter van de kamer,
D. EYSENBRANDTS,	rechter in ondernemingszaken,
M. TAEYMANS,	rechter in ondernemingszaken,
G. VERELST,	griffier,

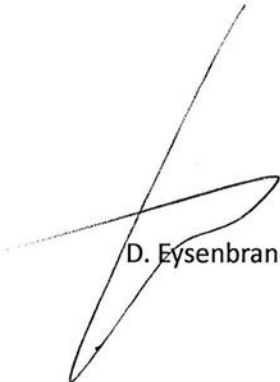
en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op 4 juli 2019 door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

G. Verelst

F. Blockx

D. Eysenbrandts

M. Taeymans

